

مسکن معاصر ژاپن

خانه های کوچک

کلودیاهیلدندر
ترجمه‌ی روزبه محمودی

کتابخانه کسری

خانه های کوچک

مسکن معاصر ژاپن

کلودیا هیلدئر
ترجمه روزبه محمودی

انتشارات تخصصی هنر،
معماری و شهرسازی

کتابخانه کسری

Hildner, Claudia

هیلدنر، کلودیا

خانه‌های کوچک: مسکن معاصر ژاپن/کلودیا هیلدنر؛ ترجمه روزبه محمودی.
مشهد: کتابکده کسری، ۱۴۰۰.

۱۶۴ ص.: مصورنگی.

شابک:

۹۷۸-۶۲۲-۶۹۶۳-۲۰-۶

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

Kleine Häuser.

یادداشت: عنوان اصلی:

یادداشت: کتاب حاضر از متن انگلیسی با عنوان "Small houses: contemporary Japanese dwellings"
به فارسی برگردانده شده است.

عنوان دیگر: مسکن معاصر ژاپن.

Architecture, Domestic -- Japan

موضوع: معماری خانگی -- ژاپن

Architecture, Domestic -- Japan -- Designs and plans

موضوع: معماری خانگی -- ژاپن -- طرح و نقشه

Small houses -- Japan

موضوع: خانه‌های کوچک -- ژاپن

Small houses -- Designs and plans -- Japan

موضوع: خانه‌های کوچک -- ژاپن -- طرح و نقشه

شناسه افزوده: محمودی، روزبه، ۱۳۷۱ -، مترجم

NA۷۵۲۳

رده بندی کنگره:

۷۲۸/۳۷۰۹۵۲

رده بندی دیویی:

۷۵۵۵۵۰۹

شماره کتابشناسی ملی:

کتابکده تخصصی هنر، معماری و شهرسازی کسری

خانه‌های کوچک

مسکن معاصر ژاپن

کلودیا هیلدنر

ترجمه: روزبه محمودی

صفحه‌آرایی: منا گندمکار

چاپ اول: بهار ۱۴۰۰

شمارگان: ۱۰۰۰

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۹۶۳-۲۰-۶

انتشارات: کتابکده کسری

نشانی: مشهد، فلسطین ۱۴ پلاک ۱۰ تلفن: ۳۷۶۷۰۰۱۹ ۰۵۱

وبسایت و فروشگاه اینترنتی: www.kasrapublishing.ir

کلیه حقوق چاپ و نشر این کتاب برای انتشارات کتابکده کسری محفوظ است. هر گونه تصویربرداری و کثیر اعم از نسخه کاغذی و دیجیتال و... از تمام یا بخشی از کتاب ممنوع و موجب پیگرد قانونی است.

مقدمه مترجم

معماری معاصر ژاپن، به تبعیت از تاریخ معاصر این سرزمین، تحولات بسیاری به خود دیده است. از اواسط قرن نوزدهم و با به گوش رسیدن زمزمه‌های مدرنیته و تجددگرایی، تفسیر ستن فرهنگ ژاپنی به بیانی نو، همواره دغدغه‌ی هنرمندان و معماران ژاپنی بوده است. به زعم بسیاری از مستشرقین، آغاز دوران ژاپن مدرن را می‌توان با آغاز دوره‌ی امپراطوری میجی در ۱۸۶۸ و اصلاحات سیاسی، اقتصادی و فرهنگی او مصادف دانست. در این دوران تلاش اصلی دولت مرکزی در راستای همگام شدن با تکنولوژی سریع‌السیر غربی و همراه با تبادل معماران، هنرمندان، فیلسوفان، اقتصاددانان و تکنسین‌های غربی و ژاپنی بود. نتیجه‌ی این امر تبدیل شدن ژاپن به یک قدرت سیاسی و اقتصادی در آغاز قرن بیستم بود که در بسیاری از زمینه‌ها، از جمله معماری و شهرسازی تکنولوژی‌های ساخت مرتبط، به یک قطب فرهنگی تبدیل شده بود. تأثیر معماری ژاپنی بر کشورهای اطراف از جمله کره و چین و حتی مناطق شمالی روسیه را می‌توان دلیلی بر این ادعا دانست^۱.

تا اوایل قرن بیستم، معماران مستشار غربی که هم به عنوان پیمانکار و هم آموزگار به ژاپن دعوت شده بودند، نقش بسزایی در شکل‌گیری فرهنگ جدید معماری ژاپن ایفا کرده بودند. جاسیا کاندرا (۱۸۵۲-۱۹۲۰) معمار انگلیسی را که گرایش به سبک التقاط‌گرایی در معماری داشت، در زمره‌ی این افراد می‌توان نام برد. سلیقه‌ی او در به کار بردن تزئینات و سبک و سیاق طراحی اروپایی را در آثار شاگردان او هم می‌توان یافت؛ آثاری نظیر بانک ژاپن (۱۸۹۰-۱۸۹۶) و ایستگاه راه‌آهن توکیو (۱۹۱۴) توسط تاتسونو

۱- علی‌رغم این‌که ژاپن در این دوران با چین (۱۸۹۴-۱۸۹۴) و روسیه (۱۹۰۴-۱۹۰۵) در جنگ بود.

کینگو، موزه‌ی باستان‌شناسی هیوکیکان (۱۹۰۱-۱۹۰۹)، موزه‌ی ملی توکیو و کاخ آکاسا (۱۹۰۹) توسط کاتایاما توکوما، نمونه‌هایی از تأثیر کاندبر بر معماری ژاپن در این دوران و تلاش معماران ژاپنی برای همگام شدن با روند مودرن‌گرایی^۱ در غرب، هستند. معماران آلمانی همچون هرمان اینده و ویلهلم بوکمن نیز نقش مهمی در پیشرفت تکنولوژی ساخت در ژاپن و تغییر مصالح و تکنیک‌های ساختمان‌سازی داشتند. اما تأثیرگذاری غرب بر معماری ژاپن در سال‌های بعد از حالت یکسویه بودن خارج شد و در اواسط قرن بیستم، معماران غربی بسیار تحت تأثیر فضای فرهنگی حاکم بر معماری ژاپن قرار گرفتند. از این جمله می‌توان والتر گروپیوس را نام برد که به اذعان خود او، ایده‌هایش برای روند جدید طراحی معماری که سال‌ها بعد در مدرسه و مکتب باهوس توسعه یافت، از ویلا کاتسورا در توکیو تأثیر زیادی گرفت.

با پایان جنگ جهانی دوم و اشغال ژاپن توسط آمریکا، نقطه‌ی عطف دیگری در توسعه‌ی فرهنگ معماری در این کشور رقم خورد. در این دوران، ایده‌های ملی‌گرایانه افراطی که تا پیش از این توسط حکومت ترویج می‌شد، جای خود را به تمایل برای جهانی شدن داد و دغدغه‌ی معماران ژاپنی هم به تبع آن به سمت تلاش برای بازتفسیر الگوهای معماری سنتی با ابزارهای مدرن شد. این تلاش تا جایی پیش رفت که از دهه ۶۰ میلادی و با ظهور معمارانی چون کزنو تانگه، فومیهیکو ماکو و دیگر سردمداران جنبش متابولیسم، ژاپن به یکی از قطب‌های مدرنیسم در معماری تبدیل شد. حتی سال‌ها بعد و با زوال مدرنیسم به مثابه یک سبک بین‌المللی معماری، بسیاری از دستاوردهای معماران مدرن ژاپنی در نسل‌های بعدی ادامه پیدا کرد و نه تنها در پروژه‌های بزرگ مقیاس که حتی در پروژه‌های مسکونی کوچک نیز می‌توان ردپای آن‌ها را مشاهده کرد. بهترین مثال در این زمینه را شاید بتوان آثار تادئو آندو دانست که هم مدرنیسم و هم ریشه در سنت زیبایی‌شناسی ژاپن، دارد.

امروزه، معماری مسکونی در ژاپن را می‌توان یک سنت فرهنگی بدون انقطاع دانست که طی سالیان متمادی، با نیازها و امکانات جدید وفق پیدا کرده است. هر چند در نگاه اول شاید این وجوه اشتراک به طور مشخص به چشم نیاید. اما وقتی مفاهیم اساسی معماری خانه‌های ژاپنی را از نظر می‌گذرانیم، می‌توان دریافت که این پیوستگی فرهنگی چگونه با گذر زمان حفظ شده و رشد پیدا کرده است. مفاهیمی همچون کمینه‌گرایی، زیبایی ناکامل یا سادگی در عین پیچیدگی که به کرات در آثار معماران معاصر ژاپنی تجلی یافته‌اند. مثلاً، یک ضرب‌المثل ژاپنی می‌گوید «انسان در بیداری یک نیم‌تاتامی و در خواب یک تاتامی^۲ فضا نیاز دارد.» این گزاره که کمینه فضای مورد نیاز افراد در خانه را بیان می‌کند، در بطن خود بیان‌گر میل به حذف فضاها و تجملات اضافی در خانه است. رویکردی که بسیار به فلسفه معماری مدرن نزدیک است. نمود دیگر پیوستگی سنت معماری در ژاپن و رشد و توسعه‌ی یکنواخت آن را می‌توان در این واقعیت یافت که در ژاپن بسیاری از طبقات اجتماعی و نه فقط ثروتمندان و قشر مرفه، طراحی خانه‌های خود را به معماران حرفه‌ای می‌سپارند. امری که در بسیاری از نقاط دنیا از جمله کشور خودمان،

1- monumentalism

۲- حصیرهای پوشش کف در معماری سنتی ژاپن که مدول ابعاد فضا هم بودند.

برای کارفرمایان نوعی تحمل به حساب می‌آید. این رویکرد، که خاص بستر اقتصادی و فرهنگی شهرهای ژاپن و شاید به دلیل تصور ارزشمند بودن زمین در مقابل ارزشمندی فضا باشد، سبب شده تا بدعت‌های معمارانه‌ی بسیاری از جانب معماران جوان ژاپنی مشاهده شود که خود به رشد سلیقه و فرهنگ معماری در میان عموم مردم هم کمک بسیاری کرده است. تا جایی که برنامه‌های تلویزیونی محبوبی در ژاپن با موضوع معرفی آخرین رویکردها و روش‌ها برای طراحی و بازسازی خانه‌ها وجود دارد و نقش مهمی در ترویج فرهنگ رو به رشد معماری داشته است.

کتابی که پیش روی شماست، در راستای شناخت این مفاهیم و ارزش‌های معماری معاصر ژاپن، به‌ویژه در حوزه‌ی مسکن، با عنوان «خانه‌های کوچک؛ مسکن معاصر ژاپن» از انتشارات پرکهوزر، نوشته‌ی کلودیا هیلدر، معمار و روزنامه‌نگار ساکن مونیخ، ترجمه شده است. با توجه به شباهت‌های سنت فرهنگی ژاپن با ما، امید است که راه‌کارهای موفق معماران ژاپنی در ترجمه‌ی ارزش‌های فرهنگی کهن به پاسخ‌هایی برای نیازهای امروز، به‌ویژه در حوزه‌ی مسکن، مورد توجه معماران، طراحان و تصمیم‌گیران این حوزه قرار گیرد. لازم به ذکر است از آنجا که در متن کتاب بارها به اجزای معماری خانه‌های ژاپنی اشاره شده و برای آشنایی بهتر خواننده، فهرستی از این اجزا و عناصر گردآوری و همراه با تصاویری در قالب پیوست در انتهای کتاب معرفی می‌گردد.

روزبه محمودی

زمستان ۱۳۹۹

فهرست مطالب

۸ شاعرانه‌ی خانه‌های کوچک

کلید معماری ژاپن
شهر خانه‌های کوچک
استقلال طراحی

۱۲ ریشه‌های معماری مسکونی معاصر ژاپن

اصول معماری مسکونی ژاپن
تأثیر توسعه‌ی برنامه‌ریزی شهری
معماری ژاپن تا جنگ جهانی دوم
دهه ۱۹۵۰ :
بازتابی بر سنت‌های خود
دهه ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ :
ژاپن به عنوان ابرقدرت اقتصادی
دهه ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ :
دوران طلایی
۱۹۸۹ تا کنون :
پایان حباب اقتصاد
معماری مسکونی امروز

۹۶

فضایی بی فضا

پیلوتی در جنگل / گوهاسهگاوا و همکاران / ۹۹
 خاندی C / هیزوشی تاکامورا و معماران / ۱۰۲ / NAP
 KCH / استودیو معماری کوچی / ۱۰۷

۱۱۰

تعامل با بافت موجود

تسویی نو سومیکا / معماران کایت / ۱۱۳
 خاندی نشیب / معماران جون ایگارااشی / ۱۱۷
 خاندی موزاتیکی / تاکینی نابشیمما / ۱۲۱
 برج ماچیا / آتلیه BOW+WOW / ۱۲۵

۱۲۸

زیبایی و میرایی

خاندی موریاما / استودیو طراحی ساییز / ۱۳۱
 خاندی مینیمالیست / شینچیچی اوگاوا و همکاران / ۱۳۷
 آتلیه ی عروسک چینی / معماران UID / ۱۴۱

۱۴۶

باغچه به عنوان جزئی از معماری

خاندی توکیو / جین ایچی سامچی / ۱۴۹
 خاندی ایچ / معماران سو فوجیموتو / ۱۵۳

خاندی باغچه ها / تسونو کوندو / ۳۱

خاندی ساکورا / استودیوی مانت فوجی / ۳۵

خاندی / هینوکی تاکایاما / ۳۹

تیرد ماچیا / آتلیه معماری BOW WOW / ۴۵

۴۸

خلوت و عمومیت

خاندی در کومای / گوهاسهگاوا و همکاران / ۵۱
 خاندی در یوزن / استودیوی طراحی ساییز / ۵۵
 خاندی چوبی نهایی / معماران سو فوجیموتو / ۵۹

۶۲

فرهنگی شکل یافته با چوب

خاندی کوچک ایچ / کومیکو اینوی / ۶۶
 خاندی رقاصانه زیستن / جون ایچی سامچی / ۶۹
 خاندی حاشه ای / معماران تاکینی نابشیمما / ۷۳
 خاندی کوندو / ماکیکو تسوکادا / ۸۷

پله ها و سطح ها ۸۰

مسقطیل نور / معماران جون ایگارااشی / ۸۳
 خاندی درختی / معماران مانت فوجی / ۸۷
 ویلا کاتوسان / معماران یوسوکه کاراساوا / ۹۱

درباره‌ی این کتاب

شاعرانه‌ی خانه‌های کوچک

رویکردهای جدید در طراحی معماری معمولاً ابتدا در ساختمان‌های کوچک تجلی می‌یابند. این امر در معماری ژاپن هم صدق می‌کند که در آن، اختصار معماری در ساختمان‌های مسکونی، به معماران فرصتی می‌دهد تا به درک مفاهیم غیر معمول، آزمایش با مواد و فرم‌ها و اجرای ایده‌های جدید برای خلق فضا بپردازند. ناظران و متخصصان کشورهای دیگر، سخت‌گیری‌هایی را که در ساخت این خانه‌های کوچک توسط معماران ژاپنی به کار گرفته می‌شود، همواره تحسین کرده‌اند. برای مثال، در پروژه خانه‌ی چوبی نهایی، سو فوجیموتو مفهوم «جنگل» را مطرح می‌کند و معتقد است نمی‌توان به سادگی آن را به عنوان یک تصویر کامل و جامع درک کرد بلکه باید آن را در قالب اجزا و مواد تشکیل دهنده‌اش شناخت (ص. ۶۳). در مقابل، یوسوکه کاراساوا با الگوریتم‌ها کار می‌کند و براساس این قوانین سخت‌گیرانه، فضاهایی را ایجاد می‌کند که آن را «هرج و مرج منظم» می‌نامد. فضاهایی که به شکل نامنتظر طبیعی به نظر می‌رسد (ص. ۹۵). «آزمون و خطاها»یی ازین دست اغلب شکل‌های دیگر طراحی را پایه‌ریزی می‌کنند و موجب می‌شوند وظایف معماران گسترده‌تر و در نتیجه معماری به تکامل بیشتری برسد.

کلید معماری ژاپن

در این کتاب عبارت «خانه‌های کوچک» به شکلی از معماری مسکونی گفته می‌شود که برای کارفرمایان خصوصی طراحی شده و از حیث فضا و طراحی در نوع خود برجسته و متمایز است. اگر چه متون زیادی در مورد خانه‌های مینیمال ژاپنی منتشر شده، اما این کتاب به این موضوع در سطحی جامع‌تر می‌پردازد و به دنبال آشکار کردن ویژگی‌های طراحی این خانه‌ها برای معماران معاصر از طریق ارائه‌ی خلاصه‌ای از معماری این گونه‌ی مسکونی است و برای روشن کردن موضوع، هم به مقدماتی از تاریخ معماری پرداخته و هم اصول فرهنگی و اجتماعی که بر معماری مسکن تک‌خانوازی در ژاپن تأثیر می‌گذارند، معرفی شده است.

مقاله مقدماتی توسط اولف میپر، تحولات در معماری مسکونی ژاپن را از زمان مدرنیسم به خوبی روشن می‌کند. نویسنده، پروژه‌های برجسته‌ی معماری مسکونی دوره‌های مختلف را که بین سال‌های ۱۹۴۰ و ۲۰۰۰ ساخته شده، توضیح می‌دهد. این بررسی دقیق، خوانندگان را به پروژه‌های معاصر نزدیک‌تر می‌کند و به آن‌ها فرصتی می‌دهد تا میان حال و گذشته تناظر برقرار کنند و جنبه‌های مختلف یک اثر معماری را بشناسند. معماران معاصری که خانه‌هایشان در بخش پروژه ارائه شده‌اند بیشتر از نسل جوان معماری ژاپن هستند. برای بسیاری از آن‌ها ویلاهای کوچک برای مشتریان خصوصی، تنها مجال تحقق ایده‌های طراحی است، زیرا معماران جوان با چالش‌های متعددی برای رقابت در بازار ژاپن روبرو هستند. اما ساخت خانه‌های کوچک به آن‌ها فرصت می‌دهد تا شناخته شده و در سطح بین‌المللی دیده شوند.

شهر خانه‌های کوچک

معماران ژاپنی در مقایسه با همکاران اروپایی خود، بنا به دلایل متعدد راحت‌تر می‌توانند ایده‌های خود را برای طراحی ساختمان‌های مسکونی به عرصه‌ی ظهور در آورند. اول اینکه در خصوص طراحی فرم مسکن، هیچ دستورالعمل و ضوابط مشخصی وجود ندارد. دوم، کارفرمایان ژاپنی وقتی که یک معمار استخدام می‌کنند دقیقاً می‌دانند که چه چیز را انتخاب کرده‌اند. آن‌ها خانه‌هایی ویژه می‌خواهند که از توده‌های قهوه‌ای و سبز شهر متمایز باشد؛ از این رو، آن‌ها آماده پذیرش این موضوع هستند که معماری به طور انحصاری به عنوان پوسته‌ی دربرگیرنده‌ی عملکردهای روزانه کار نخواهد کرد، بلکه خواهان هم‌زیستی و انطباق عادات زندگی با فضا است.

مشتریان ژاپنی بیشتر پذیرای ایده‌های غیر متعارف و جسورانه هستند زیرا به دنبال خانه‌ای نیستند که تا ابد قرار باشد در آن زندگی کنند. در مقایسه با اروپا، که در آن به عنوان یک اصل متعارف، ساختمان‌های مسکونی می‌توانند چند نسل بدون مشکل مورد استفاده قرار گیرند، یک خانه‌ی ژاپنی به طور متوسط تنها بیست و پنج سال عمر می‌کند. دلیل این تفاوت این است که در ژاپن خانه باید در درجه اول نیازهای یک لحظه و یک دوره‌ی زمانی مشخص از زندگی را برآورده کند. هنگامی که شرایط زندگی در خانه تغییر می‌کند، ساختمان ویران شده و بدون هیچ نگرانی ساختمانی دیگر جایگزین آن می‌شود. در ارزش‌گذاری املاک این زمین است و نه خانه که دارای ارزش واقعی در نظر گرفته می‌شود؛ چرا که زمین جایی است که فضاها در آن ساخته می‌شوند.

این درک متفاوت از ساختمان نیز الهام‌بخش غرفه‌ی نمایشگاهی ژاپن در دوسالانه معماری در سال ۲۰۱۰ بود. در نمایشگاه Tokyo Metabolizing، که توسط گه کیتایاما برای بنیاد ژاپن هدایت شد، عکس‌های ماهواره‌ای از این شهر چند میلیون نفری با ترتیبی سریع نمایش داده شدند، که افراد را به طور مداوم در حال تغییر نشان می‌داد تا دگرگونی را به عنوان یک ویژگی اساسی توکیو آشکار کند. اما نه ساختمان‌های عمومی و نه بلوک‌های آپارتمانی بزرگ، هیچ یک در درجه اول عامل این تغییر سریع نیستند. دلیل این امر خانه‌های کوچکی هستند که می‌توانند به راحتی با شرایط متغیر زندگی ساکنان خود انطباق یابند.

در نتیجه این خانه‌ها می‌توانند به عنوان زنده‌ترین و خودجوش‌ترین اجزای بافت شهری در نظر گرفته شوند.

استقلال طراحی

طراحی و ساخت بسیاری از پروژه‌های ارائه‌شده در این کتاب تنها به این دلیل امکان‌پذیر بوده که مفهوم «پایداری» در ژاپن متفاوت با بسیاری از کشورهای اروپایی تعریف می‌شود. تفسیر این مفهوم بیشتر تابعی از ساکنان خانه است تا عملکرد ساختمان. خانه‌ها هر کجا که نیاز باشد به صورت محلی گرم و سرد می‌شوند. بدن افراد چیزی است که فرض می‌شود بایستی به دمای ویژه‌ای رسانده شود، و نه فضا. و این امر با اضافه کردن یا برداشتن لباس و یا با عناصر گرمایش و سرمایش رومیزی انجام می‌شود. از این رو سرما و گرما اجازه ورود به اتاق را دارند و از پیش خانه درگیر «تقابل» با این محدودیت‌ها نیست بلکه با آن‌ها به «تعادل» می‌رسد. البته این شیوه‌ی تفکر ژاپنی در مورد مفهوم پایداری را می‌توان به طور انتقادی نیز در نظر گرفت، اما هر کس که به استفاده مؤثر از انرژی در خانه‌های ژاپنی نگاه می‌کند نمی‌تواند به طور کامل پایداری آن را نفی کند. آستانه‌ی تحمل بالاتر ساکنان خانه به‌ویژه با توجه به فداکاری‌هایی که در مورد آسایش محیطی خود می‌کنند، به معنای آزادی طراحی بیشتر برای معماران است. طراحان می‌توانند در طرح‌های خود بیشتر ریسک کنند، چرخه‌های عمر بنا را کوتاه‌تر فرض کنند، و تصاویر ذهنی خود را کم‌وبیش بدون تغییر به زبان معماری ترجمه کنند. بنابراین رویکرد ژاپنی به طراحی معماری (به‌ویژه در حوزه‌ی مسکن) بسیار آزاد به نظر می‌رسد، حال آن‌که در بسیاری از کشورهای اروپایی رویکردی تقریباً متضاد به چشم می‌خورد که به جای تمرکز بر روی بُعد معمارانه طراحی، مسائل زیست‌محیطی یا ضوابط ساختمانی معیار طراحی مسکن قلمداد می‌شود. در چنین شرایطی معمار کمتر شبیه یک طراح خلاق فضا به نظر می‌رسد و بیشتر واسطه‌ای بین مراجع ساخت‌وساز و برنامه‌ریزان خواهد بود.

با وجود اینکه شرایط تاریخی، اجتماعی و قانونی در شرق و غرب بسیار متفاوت است، اما خانه‌های کوچک ژاپن می‌توانند منبع الهامی برای دنیای غرب باشند. پروژه‌های ارائه‌شده در این کتاب می‌توانند اشتیاق به نوآوری در معماری مسکونی را نشان دهند. در غرب نمی‌توان معماری را بدون بهره‌وری انرژی و قوانین مربوطه تصور کرد، اما شاید بتوان آن را با ظرافت شاعرانه‌ی بیشتری انجام داد.

کلودیا هیلندر

□ رویکردهای جدید در طراحی معماری اغلب ابتدا در ساختمان‌های کوچک تجلی می‌یابند. در معماری امروز ژاپن، اختصار معماری در ساختمان‌های مسکونی، به معماران فرصتی می‌دهد تا به درک مفاهیم غیر معمول، آزمایش با مواد و فرم‌ها و اجرای ایده‌های جدید برای خلق فضا بپردازند.

اگرچه متون زیادی در مورد خانه‌های مینیمال ژاپنی منتشر شده، اما این کتاب در سطحی جامع‌تر به موضوع «خانه‌های کوچک» شکلی از معماری مسکونی برای کارفرمایان خصوصی است، می‌پردازد و به دنبال آشکار کردن ویژگی‌های طراحی این خانه‌ها برای معماران معاصر از طریق ارائه‌ی خلاصه‌ای از معماری این گونه‌ی مسکونی است؛ و برای روشن کردن موضوع، هم به مقدماتی از تاریخ معماری پرداخته و هم اصول فرهنگی و اجتماعی که بر معماری مسکن تک خانواری در ژاپن تأثیر می‌گذارند، معرفی شده است.

کتاب ابتدا تحولات معماری مسکونی ژاپن را از دوره مدرنیسم بررسی، و خوانندگان را به پروژه‌های معاصر نزدیک‌تر می‌کند و به آن‌ها فرصتی می‌دهد تا میان حال و گذشته تناظر برقرار کنند تا جنبه‌های مختلف یک اثر معماری را بشناسند. معماران معاصری که خانه‌هایشان در بخش پروژه‌ها بررسی شده‌اند بیشتر از نسل جوان معماری ژاپن‌اند و برای بسیاری از آن‌ها خانه‌های کوچک، تنها مجال تحقق ایده‌های طراحی است.

مطالعه «خانه‌های کوچک» فارغ از جنبه‌های فنی چون ضوابط و مسائل زیست محیطی و پایداری می‌تواند منبع الهامی برای طراحی مسکن امروزی باشد و اشتیاق به نوآوری در معماری مسکونی را برانگیزد تا شاید بتوان آن را با ظرافت شاعرانه‌ی بیشتری انجام داد □

ISBN: 978-622-6963-20-6

9

786226 963206

شهرسازی
معماری و
کتابخانه تخصصی هنر

اصالت و قیمت این کتاب فقط با هولوگرام اختصاصی «کتابکده کسری» تأیید می‌شود.